

200.000 job i den private sektor, og det er baseret på en gennemsnitlig økonomisk vækst på ca. 3 pct. Der er imidlertid ikke skygge af overvejelser om konsekvenserne for miljøet af denne økonomiske vækst.

Regeringen har indtil nu baseret sin økonomiske strategi på en helt traditionel vækstpolitik, hvor ikke mindst en stigning i det private forbrug skal trække økonomien i gang.

Gennem skattereformen og omprioriteringsbølgen har de velstillede fået gode muligheder for at sætte deres privatforbrug i vejret. Men det er præcis her, man er nødt til at indtænke miljø i den generelle økonomiske politik. Det er fint nok, at energi- og miljøministeren har en høj cigarføring på de bonede gulve i Bruxelles, men det er vigtigere, at miljøhensyn bliver et overordnet punkt i den økonomiske politik. På det område vil SF presse på.

Vi vil fremlægge en plan for skabelse af grønne arbejdspladser. Det er forkert, når det påstås, at der er en modsætning mellem miljø og arbejdspladser; tværtimod er der en klar sammenhæng. På det erhvervspolitiske område ligger der enorme muligheder i at være i front på det grønne område.

Vi vil gå ind i forhandlinger omkring grønne afgifter for erhvervslivet. Som påpeget i Dithmerrapporten ligger der ingen negative konsekvenser for beskæftigelsen ved en markant højere CO₂-afgift og andre grønne afgifter, forudsat at pengene tilbageføres, hvad vi er villige til.

For SF vil det være vigtigt, at tilbageføringen sker så målrettet som overhovedet muligt, så vi bevidst støtter produktionen med et grønt perspektiv.

Grøn politik er i høj grad et spørgsmål om trafikpolitik. Skal vi satse på privatbilismen eller den kollektive trafik? Er det acceptabelt, at de danske benzinpriser hører til de laveste i Europa? Var det ikke på tide nu for alvor at revurdere Øresundsforbindelsen, ikke mindst efter at økonomiministeren er trådt ud af følgegruppen?

Grøn politik er også et spørgsmål om almindelig beskæftigelsespolitik. Skal arbejdsløsheden bekæmpes gennem traditionel vækst i det private forbrug eller gennem en fordeling af arbejdet og en udbygning af den offentlige service?

Når regeringen så godt som udelukkende satser på en vækst i den private beskæftigelse, er vi kritiske. Dels tror vi ikke på, at den private sektor alene kan løse det enorme problem, der ligger i arbejdsløsheden, dels er miljøeffekten ne-

gativ, medmindre der sker en kraftig styring i grøn retning.

Det fører os hen til det andet store problem, nemlig arbejdsløsheden og den sociale udstødning. Det undrer os, at bekæmpelsen af arbejdsløsheden tilsyneladende ikke længere er den højeste prioritet hos regeringen. Eller tager vi fejl? Det håber vi. Alle taler om det økonomiske opsving, men effekten på arbejdsløsheden er fortsat alt for lille. I august måtte regeringen opjustere arbejdsløshedstallet for 1994. Vi har fået nogle tal i dag, der sænker arbejdsløsheden, men det er alligevel begrænset.

Regeringen har fortsat en forventning om en markant forbedring i beskæftigelsen frem til år 2000, men ærlig talt, det er jo en historie, de arbejdsløse har hørt så mange gange før; det berømte opsving, der skulle være lige om hjørnet, har man hørt om før, og når arbejdsløshedstallet går i vejret, så skyldes det ifølge regeringen altid tekniske problemer med statistikken.

Et særskilt problem er arbejdsløsheden blandt kvinderne. På trods af orlovsordningerne ligger kvindearbejdsløsheden på næsten 14 pct. imod ca. 11 pct. hos mændene. SF vil i folketingssalen fremsætte forslag om en uddannelsesindsats – ikke mindst i forhold til arbejdsløse kvinder.

Et andet problem ligger i de tusinder af langtidsarbejdsløse, som i 1995 er i fare for at ryge ud af dagpengesystemet. De pågældende vil blive overført til bistandssystemet, og det vil for mange være en regulær katastrofe, både menneskeligt og økonomisk. Folketinget har tidligere vedtaget moratorieordninger, så disse mennesker kan forblive i dagpengesystemet. SF har i dag stillet et forslag om, at de langtidsarbejdsløse skal forblive i arbejdsmarkedssystemet.

Regeringen har sagt, at arbejdsmarkedsreformen skal udsættes for et serviceeftersyn. Det lyder godt, især hvis eftersynet fører til ændringer, der fører i den rigtige retning. Det er vi desværre ikke helt sikre på bliver tilfældet.

Vores hovedtanke mod arbejdsmarkedsreformen har været, at der i høj grad skabes et discountarbejdsmarked med en masse svingdørsjob især i den offentlige sektor, og det er en udvikling, som i virkeligheden er dybt utilfredsstillende for alle parter.

Vi har aldrig forstået, hvorfor man ikke i stedet kunne bruge dagpengene mere aktivt ved at oprette flere ordinære job, ikke mindst i den offentlige sektor. Der er et stort behov på hjemmehjælpsområdet og andre steder på ældreområdet. Der er behov for en bedre pasning af vore